

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 16C/33/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8116212432
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 02. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Drimák
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2017:8116212432.3

Rozhodnutie

Okresný súd Prešov sudcom JUDr. Michalom Drimákom, PhD. v právnej veci žalobcu: JUDr. Michal Fecilák, advokát so sídlom kancelárie Jesenná 8, 080 05 Prešov, IČO: 37 941 623, proti žalovanému: L.. A. G., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom G. Z. XX, XXX XX A., právne zastúpenému: Mgr. Karol Ševce, advokát so sídlom kancelárie Hlavná 29, 080 01 Prešov, IČO: 37 941 721, o zaplatenie 7.481,47 Eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

I. Žalovaný je **p o v i n n ý** zaplatiť žalobcovi sumu 4.368,01 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 4.368,01 Eur od 6.2.2016 do zaplatenia, všetko v lehote do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti žaloby **z a m i e t a**.

III. Žalovaný je **p o v i n n ý** nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 16,78 %, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou doručenou súdu 14.6.2016 sa žalobca domáhal od žalovaného úhrady sumy 7.481,47 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne z dlžnej sumy od 6.2.2016 do zaplatenia, ako aj trov konania, a to z dôvodu neuhradenia odmeny za poskytnuté právne služby. Žalobca ako advokát, zapísaný v zozname advokátov SAK pod č. 4998, na základe plnomocenstva zo dňa 26.2.2013 prevzal právne zastupovanie žalovaného v konaní vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 8C/133/2012. Žalobca dňa 15.1.2016 žalovanému plnomocenstvo vypovedal a následne dňa 29.1.2016 mu vystavil faktúru č. XX/XXXX za poskytnuté právne služby, pričom pri vyúčtovaní jednotlivých položiek vychádzal z vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb. Faktúra bola splatná dňa 5.2.2016 a žalovanému bola doručená dňa 2.2.2016. Nakoľko žalovaný faktúru č. X/XXXX neuhradil, žalobca mu dňa 17.2.2016 poslal upomienku, na ktorú žalovaný takisto nijakým spôsobom nereagoval a ku dňu podania žaloby sumu 7.481,47 Eur ako ani jej časť, žalovaný neuhradil.

2. Okresný súd Prešov žalobcovmu žalobnému návrhu vyhovel a dňa 5.12.2014 rozhodol tak, že vydal platobný rozkaz č.k. 16C/33/2016-29, voči ktorému podal žalovaný odpor prostredníctvom právneho zástupcu písomným podaním zo dňa 19.8.2016, doručeným tunajšiemu súdu dňa 19.8.2016. V podanom odpore žalovaný uviedol, že má za to, že vo vzťahu k žalobcovi, ako poskytovateľovi právnych služieb, mal postavenie spotrebiteľa, a teda v zmysle § 18 ods. 4 zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii (ďalej len „zákon o advokácii“) ho mal žalobca ako advokát informovať o výške odmeny za úkon právnej služby, čo však žalobca, podľa jeho tvrdenia, ani pred začatím zastupovania a ani v priebehu konania neurobil. Žalovaný ďalej namietal úkony právneho zastúpenia žalovaného, a to podanie odvolania zo dňa 28.2.2013, vypracovanie zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 12.3.2013, návrh na zmenu účastníkov zo dňa 5.6.2013, vyjadrenia vo veci samej zo dňa 15.5.2014, 24.11.2014, 11.12.2014, 27.3.2015,

30.3.2015 a 13.8.2015, pričom tvrdí, že ide o úkony, o ktorých nemal vedomosť, a na ktoré žalobcu nikdy nespĺnomocnil a obsah týchto úkonov a vyjadrení s ním žalobca nekonzultoval, pričom podľa jeho názoru posledné tri z vyššie uvedených úkonov, nie sú vyjadrením vo veci samej, nakoľko ide o polozenie otázok znalcovi a predloženie listín. Z rovnakých dôvodov namietal podanie sťažnosti na prietahy v konaní zo dňa 19.9.2014. Taktiež namietal odmenu za nazretie do súdneho spisu dňa 9.4.2015 a 23.4.2015, nakoľko má za to, že tieto sú už zahrnuté v odmene za prevzatie a prípravu právneho zastúpenia. Uvádza, že hoci podniká ako samostatne zárobkovo činná osoba, a faktúra vystavená žalobcom je na jeho IČO, spor, v ktorom ho žalobca zastupoval, sa netýka jeho podnikania, preto má voči žalobcovi ako advokátovi postavenie spotrebiteľa právnej služby, a nakoľko ho žalobca neinformoval o výške odmeny za úkony právne služby, má za to, že žalobcovi odmena za zastupovanie nepatrí.

3. K odporu žalovaného sa písomným podaním zo dňa 6.10.2016, doručeným tunajšiemu súdu dňa 6.10.2016, vyjadril žalobca, ktorý oznámil, že trvá na podanej žalobe, nakoľko všetky úkony právnej služby boli v konaní vedenom na Okresnom súde pod sp. zn. 8C/133/2012 vykonané účelne. Uviedol, že žalovaný svoj odpor nedostatočne právne odôvodnil a nepredložil súdu žiaden dôkaz. Mal za to, že v prípade, ak má advokát udelené plnomocenstvo od klienta na zastupovanie pre celé konanie, je oprávnený vykonávať všetky úkony, a to i bez ďalšieho splnomocnenia či konzultovania s klientom. Taktiež mal za to, že ním vykonané úkony právnej služby boli v konaní sp. zn. 8C/133/2012 vykonané účelne. Tvrdenie žalovaného, že je voči žalobcovi v postavení spotrebiteľa považuje za irelevantné, nakoľko sa vymyká definícii spotrebiteľa. Na preukázanie svojich tvrdení navrhol vypočuť svedka A. M., nar. X.X.XXXX, bytom W.Á. XX, XXX XX A. a to najmä aby sa vyjadril, či žalovaný bol alebo nebol informovaný o výške odmeny za úkon právnej služby.

4. K vyjadreniu žalobcu zo dňa 6.10.2016 sa vyjadril žalovaný prostredníctvom právneho zástupcu písomným podaním, doručeným tunajšiemu súdu dňa 2.11.2016, kde uviedol, že trvá na tom, čo uviedol vo svojom odpore. Na preukázanie tvrdených skutočností navrhol vypočuť strany sporu.

5. V predmetnej veci súd prvej inštancie vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi, a to plnomocenstvom žalovaného udelené dňa 26.2.2013 žalobcovi v konaní 8C/133/2012, faktúrou č. XX/XXXX vystavenou dňa 29.1.2016 spolu so špecifikáciou trov konania, poskytnutými úkonmi právnej služby a to z pripojeného spisu sp. zn. 8C/133/2012, písomnými vyjadreniami žalobcu a žalovaného, výsluchom strán sporu, výpoveďou svedka, ako aj ostatného spisového materiálu, pričom bol zistený tento skutkový stav :

6. Žalobca je advokátom so sídlom v Slovenskej republike, poskytujúcim právne služby na základe zákona o advokácii, zapísaný v zozname advokátov SAK pod č. 4998. Žalovaný je fyzická osoba, podnikateľ, ktorý dňa 26.2.2013 udelil žalobcovi generálne plnomocenstvo na zastupovanie vo všetkých právnych veciach, najmä na zastupovanie v konaní vedenom na Okresnom súde Prešov sp. zn. 8C/133/2012. Nakoľko dňa 15.1.2016 vypovedal žalobca žalovanému plnú moc, dňa 22.1.2016 mu vystavil faktúru za poskytnuté právne služby vo výške 7.481,47 Eur, ktorej súčasťou bol výpočet vykonaných služieb. Splatnosť faktúry bola dňa 5.2.2016. Žalobca si uplatnil aj úrok z omeškania vo výške 5,05% ročne z dlžnej sumy od 6.2.2016 až do zaplatenia a náhradu trov konania vo výške 448,00 Eur za uhradený súdny poplatok. Súd má za to, že nie je sporné, že žalobca zastupoval žalovaného v konaní 8C/133/2012, pričom spornou je skutočnosť, či žalovaný mal alebo nemal vedomosť o výške odmeny za poskytovanie právnych služieb.

7. Na pojednávaní, konanom dňa 10.1.2017, bol k danej veci vypočutý žalobca, ktorý zotrval na podanej žalobe, a ďalej uviedol, že zastupovanie žalovaného prevzal na základe oslovenia pána M., ktorý bol prítomný aj pri tom, ako žalobca informoval žalovaného, že pôjde o zastupovanie podľa hodnoty sporu, teda štandardne podľa tarify, kde následne žalovaný uviedol, že nejde o jeho prvý spor, so súdnymi konaniami má skúsenosť a teda má vedomosť o výške odmeny. Následne došlo ku podpisu plnej moci a to všetko za prítomnosti pána M., kde žalobca uviedol, že súhlas žalovaného s prítomnosťou pána M. si nepýtal, nakoľko títo dvaja boli v tom čase priatelia a nikto prítomnosť týchto osôb nenamietol. Z tohto dôvodu ani nepovažoval za potrebné spísať písomný záznam o prevzatí zastupovania, nakoľko nepredpokladal, že dôjde ku sporu. Na otázku právneho zástupcu žalovaného, či a ako právny zástupca konzultoval vec so žalovaným, žalobca uviedol, že nakoľko mal generálnu plnú moc, nepovažoval to za potrebné, prekonzultovať vec s klientom. Žalobca trval na tom, že žalovaný nie je v pozícii spotrebiteľa.

8. Rovnako bol vypočutý aj žalovaný, ktorý na otázku, ako sa udialo podpisovanie predmetnej zmluvy uviedol, že v roku 2012 prišiel do jeho kancelárie pán M. s tým, že mu vznikol nárok na náhradu vecného bremena, pričom žalovaný a pán M. vystupovali predtým spolu vo viacerých sporoch, pričom všetky veci riešil pán M., nikdy predtým žiadnemu advokátovi neplatil, vždy to bolo v réžii pána M.. V roku 2013 pod jeho nátlakom vypovedal plnú moc JUDr. Garajovi a podpísal plnú moc pre žalobcu, ktorú mi do kancelárie priniesol pán M., pričom žalobca pri podpise ani nebol prítomný. Uviedol, že žalobcu vidí štvrtýkrát v živote a po celý čas medzi nimi nebola akákoľvek komunikácia. Bol toho názoru, že žalobca s prebiehajúcim prípadom nemal veľa spoločného.

9. Na tomto pojednávaní vypovedal aj svedok pán A. M., ktorý uviedol, že k podpisu plnej moci došlo v priestoroch jeho kancelárie, kde sa žalovaný zastavil, doniesol aj spis a došlo k podpísaniu plnej moci, pričom bolo povedané, že odmena za právne služby pôjde podľa vyhlášky, teda nebola dohodnutá podielová odmena tak, ako v inom súdnom konaní.

10. Na základe vyššie zisteného skutkového stavu súd právne uzatvára:

Podľa § 18 ods. 2 zák. č. 586/2013 Z. z. o advokácii (ďalej len „zákon o advokácii“), advokát je povinný pri výkone advokácie postupovať s odbornou starostlivosťou, ktorou sa rozumie, že koná čestne, svedomito, primeraným spôsobom a dôsledne využíva všetky právne prostriedky a uplatňuje v záujme klienta všetko, čo podľa svojho presvedčenia považuje za prospešné. Pritom dbá na účelnosť a hospodárnosť poskytovaných právnych služieb.

Podľa § 18 ods. 4 zákona o advokácii, advokát je povinný v priebehu poskytovania právnej služby informovať klienta, ktorý je spotrebiteľom právnej služby, o výške odmeny za úkon právnej služby ešte pred začatím tohto úkonu, inak mu odmena nepatrí. To neplatí v prípade, ak je potrebné úkon právnej služby vykonať bezodkladne.

Podľa § 6 ods. 1 písm. a) Advokátskeho poriadku je advokát povinný riadne a včas písomne informovať klienta, ako postupuje pri vybavovaní veci a posilať klientovi všetky písomnosti, z ktorých pre klienta vyplývajú práva a povinnosti, ak sa s klientom písomne nedohodne inak.

Podľa § 24 ods. 1 až 3 zákona o advokácii, advokát poskytuje právne služby za odmenu a má právo požadovať za ne primeraný preddavok. Advokát popri nároku na odmenu má nárok aj na náhradu hotových výdavkov a na náhradu za stratu času. Za hotové výdavky sa považujú výdavky účelne a preukázateľne vynaložené v súvislosti s poskytovaním právnych služieb, najmä súdne a iné poplatky, cestovné a telekomunikačné výdavky a výdavky za znalecké posudky, preklady, odpisy alebo výpisy z verejných registrov. Odmena advokáta sa určuje na základe dohody medzi advokátom a klientom; ak nedôjde k dohode, patrí advokátovi tarifná odmena.

Podľa § 1 ods. 2 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej len „vyhláška“), odmena advokáta sa určuje na základe dohody medzi advokátom a jeho klientom (ďalej len „zmluvná odmena“); ak nedôjde k dohode, na určenie odmeny advokáta sa použijú ustanovenia tejto vyhlášky o tarifnej odmene (§ 9 až 14).

Podľa § 9 ods. 1 vyhlášky, základná sadzba tarifnej odmeny sa stanoví podľa tarifnej hodnoty veci alebo druhu veci, alebo práva a podľa počtu úkonov právnej služby, ktoré advokát vo veci vykonal, ak táto vyhláška neustanovuje inak.

Podľa § 10 ods. 1 vyhlášky, ak nie je ustanovené inak, základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby z tarifnej hodnoty 18 243,30 € je 336,94 €.

Podľa § 10 ods. 1 vyhlášky, ak nie je ustanovené inak, základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby z tarifnej hodnoty 27.058,63 € je 436,54 €.

Podľa § 251 CSP trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

Podľa § 252 CSP každý platí výdavky, ktoré mu v konaní vzniknú.

11. Na základe vyššie zisteného skutkového stavu ako aj citovaných právnych ustanovení súd prvej inštancie uzatvára:

12. Je nesporné, že žalovaný udelil žalobcovi plnú moc na zastupovanie, z ktorej je zrejmé, že ide o zastupovanie vo všetkých právnych veciach (tzv. generálnu plnú moc), najmä na zastupovanie v konaní vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 8C/133/2012. Žalovaný takisto udelil súhlas s tým, že si ustanovený advokát môže za seba ustanoviť zástupcu. Žalovaný nenamietal samotnú výšku tarifnej odmeny, avšak tvrdil, že žalobca na takúto odmenu nemá nárok, nakoľko žalovaný ako spotrebiteľ právnej služby nebol informovaný o jej výške pred vykonaním úkonu právnej služby. Ustanovenie § 18 ods. 4 zákona o advokácii viaže túto informačnú povinnosť len v prípade, ak klientom je spotrebiteľ právnej služby. Súd je toho názoru, že pojem spotrebiteľ právnej služby tak, ako ho definuje zákon o advokácii, nie je nijakým širším pojmom v porovnaní s definíciou spotrebiteľa v zmysle Občianskeho zákonníka, teda ide o akúkoľvek fyzickú osobu, ktorá v zmluvách koná s cieľom, nevzťahujúcim sa k jej obchodom, podnikaniu alebo povolaniu, pričom status spotrebiteľa právnej služby má aj klient, ktorý síce je podnikateľom, avšak predmetom poskytovanej právnej služby nie sú vzťahy vzťahujúce sa k jeho obchodom či podnikaniu, resp. sú, no k celkovému účelu poskytovanej právnej služby sú tieto zastúpené len v nepatrnom rozsahu. Súd má za to, že žalovaný v predmetnom konaní nekonal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti, no dodáva, že samotný predmet konania je extenzívnym výkladom možné považovať za „klasický“ spotrebiteľský spor.

13. Žalovaný udelil žalobcovi ako advokátovi generálnu plnú moc, z čoho vyplýva, že žalobca bol splnomocnený na vykonávanie všetkých úkonov v prospech žalovaného, za účelom úspechu v spore. Súd má za preukázané, že žalobcovi bol známy spôsob odmeňovania služieb právneho zastúpenia, a to výpočtom podľa hodnoty sporu, pričom hodnota sporu bola od začiatku konania finančne vyčíslená v podobe náhrady za vecné bremeno. Tu má súd za potrebné uviesť, že žalobcom bol v poradí druhým právnym zástupcom žalovaného v predmetnom spore, a teda žaloba hodnota sporu, ako aj odmena za právne služby mu bola známa ešte pred prevzatím právneho zastupovania žalobcom. Žalobca informoval žalovaného pred začatím právneho zastupovania, že odmena právneho zástupcu sa vypočíta v zmysle vyhlášky, teda základom bude výška nároku uplatňovaného v konaní, pričom výška nároku bola presne vyčíslená v žalobnom petite a bola žalovanému známa ešte pred začatím právneho zastupovania. Navyše z činnosti súdu je známe, že žalovaný vystupuje vo viacerých súdnych sporoch.

14. Súd prvej inštancie sa zaoberal aj námietkami právneho zástupcu žalovaného, ktorý dôvodil, že právny zástupca musí pred každým jedným úkonom informovať svojho klienta o tomto úkone. S uvedeným sa súd prvej inštancie nestotožňuje, pretože podpísaním plnej moci (povážšinou tzv. generálne plnomocenstvo) je na rozhodnutí advokáta - právneho zástupcu, akú formu úkonov zvolí, samozrejme za predpokladu, že budú vykonávané účelne. Neinformovanie klienta - spotrebiteľa právnej služby o výške odmeny advokátom pred každým úkonom právnej služby, nie je ani disciplinárnym previnením advokáta (rozhodnutie IV. Disciplinárneho senátu SAK z 9.6.2016, sp. zn. DS IV.-44/15:2490/2014). Podľa názoru súdu by bolo neefektívne a v konečnom dôsledku až kontraproduktívne, ak by pred úplne každým úkonom (akékoľvek nahliadnutie do spisu, vyjadrenie, ktorým právny zástupca procesne reaguje na situáciu, ktorá v spore vyvstane) kontaktoval a informoval klienta, akcentujúc aj na špecifickosť vzťahu advokát - klient, ktorý bezpochyby musí mať základ aj na vzájomnej dôvere, ktorej vyjadrenie je transformované práve do podpísanej plnej moci. V konaní nebolo preukázané, že by žalobca - advokát a zároveň poskytovateľ právnej služby neposkytoval právnu službu žalovanému - klientovi a zároveň spotrebiteľovi v konaní 8 C 133/2012, čomu zodpovedali ako listinné podklady, tak aj výpoveď svedka A. M.. Súd prvej inštancie však potreboval preskúmať rozsah týchto poskytovaných právnych služieb.

15. Súd preskúmal úkony právnej služby, vykonané žalobcom v konaní 8C/133/2012, z hľadiska ich opodstatnenosti a účelnosti a zistil, že žalobca si uplatnil odmenu v súlade s vyhláškou, avšak stotožňuje sa s názorom žalovaného, ktorý spochybnil nárok na priznanie odmeny za úkon právnej služby zo dňa 15.5.2014 vo výške 436,54 eur a režijný paušál vo výške 8,04 eur, zo dňa 24.11.2014 vo výške 436,54 eur a režijný paušál vo výške 8,04 eur, zo dňa 30.3.2015 vo výške 436,54 eur a režijný paušál vo výške 8,39 eur a zo dňa 13.8.2015 vo výške 436,54 eur a režijný paušál vo výške 8,39 eur, nakoľko súd má za to, že tieto úkony právnej služby nemožno považovať za vyjadrenia vo veci samej, a ktoré by mali podstatnejší význam, ale ide najmä o predloženie rozhodnutí iných súdov, podporujúcich právny názor

žalobcu. Taktiež súd nemôže považovať za opodstatnené podanie sťažnosti na prieťahy v konaní zo dňa 19.9.2014, za ktoré si žalobca vyúčtoval odmenu vo výške 436,54 eur a režijný paušál vo výške 8,04 eur, nakoľko z pripojeného spisu 8C/133/2012 nemal súd za preukázané, že podanie takejto sťažnosti bolo opodstatnené a účelné. Takisto nie je možné priznať žalobcovi odmenu za nahliadnutie do súdneho spisu dňa 9.4.2015 vo výške 436,54 eur a režijný paušál vo výške 8,39 eur a dňa 23.4.2015 vo výške 436,54 eur a režijný paušál vo výške 8,39 eur, nakoľko priznať mu možno len také úkony, ktoré určuje vyhláška, pričom nazretie do spisu je už zahrnuté v právnom úkone príprava a prevzatie právneho zastúpenia.

16. Na základe uvedeného a citovaných ustanovení, súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia a zaviazal žalovaného nahradiť žalobcovi sumu 4.368,01 eur, pričom vzhľadom na vyššie konštatovanú neúčelnosť niektorých úkonov žalobu v prevyšujúcej časti zamietol.

17. Podľa § 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z. v znení účinnom od 1.2.2013 výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k 1. dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

18. V danom prípade žalovaný sa dostal do omeškania od 6.2.2016. V tom čase úroky z omeškania predstavovali 5,05 % p. a. a preto súd priznal úroky z omeškania tak, ako je uvedené vo výroku rozsudku.

19. Podľa § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Nakoľko v danej veci bol čiastočne úspešný žalobca (4.368,01 eur) a čiastočne úspešný bol aj žalovaný (3.113,46 eur), súd rozhodol tak, že podľa pomeru úspechu a neúspechu jednotlivých sporových strán, zaviazal žalovaného povinnosťou nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 16,78 %, o ktorých výške bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

Podľa § 363 C.s.p v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 C.s.p rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozsudkom po nadobudnutí jeho vykonateľnosti dobrovoľne splnená, je možné podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.